

a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

6. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

7. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

8. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

9. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

10. Ústavný súd zistil, že predmetná sťažnosť bola podpísaná advokátom [REDACTED]. Napriek skutočnosti, že na jej titulnej strane bolo uvedené, že prílohou sťažnosti je aj splnomocnenie pre advokáta, táto príloha nebola k sťažnosti ani napriek výzve ústavného súdu na predloženie splnomocnenia adresovanej tomuto

advokátovi dosiaľ pripojená, v dôsledku čoho nemožno považovať za preukázané, že sťažovateľka udelila advokátovi plnú moc na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

11. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky vykazuje nedostatok náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. Ústavný súd nad rámec uvedeného uvádza, že z vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že uznesením č. k. I. ÚS 393/2016-11 z 15. júna 2016 odmietol sťažnosť sťažovateľky doručенú 31. mája 2016, ktorou sa domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozhodnutím okresného súdu z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, t. j. z iných dôvodov, ako pre nesplnenie podmienok konania, a teda aj v prípade, ak by sťažnosť spĺňala náležitosti predpísané zákonom, ústavný súd by túto sťažnosť musel odmietnuť pre jej neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) z dôvodu, že sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2016